ආඛ්‍යාන narrations
Volume 02 | Issue 01 | January – June 2017 | Article 06
ISBN 2478-0642

On-line Refereed Journal of the Center for Indigenous Knowledge and Community Studies
Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Follow this and additional works at: www.sab.ac.lk
e-mail: akyanaeditor@ssl.sab.ac.lk

BY NC ND

දෘෂ්‍ය පරිසරය තුළ ස්ථාපිත කුල මහේශාක්‍යත්වයේ ආඛ්‍යාන[62]

ප්‍රභාත් ගලගමගේ[63]
B.A(sp), M.A, M. Phil (Reading)
gprabath@gmail.com

උතුම් ලකුණු අටකින් සපිරුණ කදිමා
වැලිතොට කොඩිය තෙදබල පෙන්වූ නියමා
රන්දෙනි වෙලේ සතුරන් වැනසූ සැවොමා
කොස්මෝ ජේවිසේකර සෙන්පති උතුමා
ඌවේ ජනකවියක්[64]

සංක්ෂේපය

ශ්‍රී ලාංකේය ඉතිහාසය යනු විවිධ වකවානුවල අනවරථව සිදුවූ සංක්‍රමණ වල ඉතිහාසයකි. මේ අනුව ප්‍රාදේශීය තලවලදී ජාතික තලයේ කියවෙන පොදු ඇරඹුම් ආඛයානයන්ට වෙනස් ආඛ්‍යානද කියවෙනු දැකගත හැකිය. මෙහිදී සාකච්ඡා කිරීම සිදුවනුයේ දකුණු වෙරළ බඩ තීරුවේ දිවි ගෙවන කුල කණ්ඩායම් ද්විත්වයක, එනම් කරාව හා සලාගම් කුල කණ්ඩායම් හි පොදු ඇරඹුම් ආඛයාන හා එකී ආඛයාන දෘෂ්‍ය පරිසරයට සේන්දුවීම පිළිබඳ කතාන්දරයයි. එම කතාන්දරය ශ්‍රීනිවාස්ගේ ප්‍රමුඛ කුලය පිළිබඳ සංකල්පය සමඟ සේම කුලය හා දේශපාලනය අතර සබඳතාවද නිරූපනය කරයි. ඒ අනුව මෙම වියමන කුල කණ්ඩායම් ද්විත්වයක පොදු සම්භව ආඛ්‍යානයන් පිළිබඳ ආඛයානයකි.

ප්‍රමුඛ පදඃ කුල සංකේත, ප්‍රාදේශීය සභා, සලාගම කොඩිය, මකර කොඩිය

අධිරාජ්‍යවාදීන් ධනවාදී සමාජ සබඳතා (කෘත්‍රිමව) ලංකාව තුළ ස්ථාපිත කිරීම නිසා පැරණි වැඩවසම් ක්‍රමයේ භෞතික පදනම් මකා දැමුණු නමුත්, වැඩවසම් සබඳතා තුළ පැවති ප්‍රධාන අංගයක් වන කුල ක්‍රමය පිළිබඳ හැඟීම ලාංකීය මනසින් ඉවත් වීම සිදුවූයේ නැත. ධනවාදී සමාජ

---

[62] මෙම ලිපිය සැකසී ඇත්තේ රාජකීය ආසියාතික සමිතියේ පස්වන පර්යේෂණ සම්භාෂණය වෙත ඉදිරිපත් කල පර්යේෂණ පත්‍රිකාවක් ඇසුරිනි

[63] Visiting Lecturer, National Institute of Cooperative Development, Polgolla, Kandy

[64] උපුටා ගැනීමඵ (කරුණාමුණි 2001:55)

ආකෘතිය ලංකාව තුළ ස්ථාපිත කර බොහෝ කල් ගතව ඇති නමුත්, පංතිමය ස්තරායනයට අමතරව යම් විකරණයන් හා වියැකීයාම් සහිතව වුවද, සිය අධ්‍යාත්මික ජීවිතය ආශ්‍රිතව කුල අනන්‍යතාවන් පිළිබඳව මිනිසුන් සවිඥාණික වනු දැකගත හැක.

කෙසේ නමුත් කුලය, ලාංකීය සමාජය තුළදී (ඓතිහාසිකවම) උඩු තලයේදී කතා බහ නොකෙරෙන, නමුත් යටි තලයේදී ප්‍රබල ලෙස එකී අනන්‍යතාව පිළිබඳ හැඟීම පවතින ප්‍රපංචයකි. (hidden reality) මේ හේතුවෙන් ම, ලාංකීය ලිඛිත සාහිත්‍යයෙහි පවා කුලය පිළිබඳ බහුලව සටහන්ව නැති අතර, පවතින සාහිත්‍යයන්ද දකුණු ඉන්දියානු බලපෑම දැඩිලෙස පැවති මෑත සියවස්වලදී ලියවුණු ඒවා වේ. එසේ වුවත්, කුල කණ්ඩායම් සිය අනන්‍යතාව ද, බලය හා ආධිපත්‍යය ද විවිධ සංකේතාත්මක භාවිතාවන් ඔස්සේ ඉදිරිපත් කරනු නිරීක්ෂණය කළ හැක. මෙම රචනාවට පදනම් වන්නේ දකුණු පළාතේ, ගාලු දිස්ත්‍රික්කය තුළ ස්ථාපිත වෙරළබඩ කුල කණ්ඩායම් ද්විත්වයක් වන කරාව හා සළාගම ප්‍රජාවන් සිය කුල අනන්‍යතාව හා සිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයන්ගේ බලය හා ආධිපත්‍යය පිළිබඳ තමනට ඇති හිමිකාරීත්වය කුල සංකේත ඔස්සේ ප්‍රකාශයට පත්කරන ආකාරය පිළිබඳ ක්ෂුද්‍ර තලයේ අධ්‍යයනයකි.

සිය ප්‍රජාව කුලමය "අනෙකා" ගෙන් වෙන් කරලීමෙහි ද, කුල හැඟීම තිරසර කිරීමේහි ද මෙවලමක් ලෙසත්, මේවායේ ඒකාබද්ධ ප්‍රතිඵලය ලෙස ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයන්ගේ පාලන බලය නියෝජනයට "අනෙකාගේ" ආගමනය සීමා කිරීමෙහි මෙවලමක් ලෙසත්, මෙකී කුල අනන්‍යතාව හැඟීම් දනවන දෘෂ්‍ය සංකේතයක් ලෙස භාවිත වෙයි. එම තත්වය මෙම ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයන්ගේ පාලක රෙජීමයන්ගේ කුල පසුබිම අධ්‍යයනය කළවිට තහවුරු වේ. පසුගිය සියවස තුළ පැවති කුල මහේෂාක්‍යත්වය පිළිබඳ විවාදයන් දෙසට ද මෙහිදී සමාන්තර අවධානයක් යොමුකර ඇත්තේ මෙම කුල සංකේතයන් වෙත කුල කථකයන් ලබාදෙන කුල ප්‍රෞඪත්වය හා බැඳි අර්ථකතන ඔස්සේ සිය කුල ප්‍රජාව සෙසු කුල කණ්ඩායම් වලට වඩා ඉහළට ඔසවා තැබීමට ඔවුන් උත්සාහ දරා ඇති බැවිණි.

දෘෂ්‍ය පරිසරය තුළ ස්ථාපිත කුල සංකේත ඔස්සේ සිදුකර ඇති මෙම අධ්‍යයනයේදී සමාජ විද්‍යාවේ වර්ධනය වෙමින් පවතින උප විෂයය ක්ෂේත්‍රයක් වන දෘෂ්‍ය සමාජ විද්‍යාත්මක ක්‍රමවේදයන් ද (visual sociological Method) උපයෝගීකරගෙන ඇත.

ප්‍රවේශය

කුලය හා දේශපාලන ආධිපත්‍යයද, සමාජ ජීවිතයද අතර නිහඬ නමුත් ප්‍රබල සබඳතාවක් අද දිනද ලාංකීය සමාජය තුල ඇත. ඉංග්‍රීසීන් රාජකාරි ක්‍රමය අහෝසි කරමින් කුලයේ ආර්ථික පදනම් බිඳ දැමුවද, අධ්‍යාත්මික තලය තුලින් එය පළවා හැරීම දුෂ්කර විය. එහි ප්‍රතිඵලය ලෙස ලාංකීය සමාජයේ විවිධ කුල කණ්ඩායම් අතර උස් පහත් භේදය පිළිබඳ කථිකාවක්ද, ජාතික දේශපාලනයේදී කුලය මත පදනම් මැතිවරණ චර්යාවක්ද, වඩා ප්‍රාදේශීය තලයේ දේශපාලනයේදී එය සම්පූර්ණ ලෙසම පාහේ කුලය මත පදනම් වීමද අපට අත්දැකිය හැක. මෙම පත්‍රිකාවට පාදක වන්නේ එම කුල ආධිපත්‍යයේ හා මහේෂාඛ්‍යත්වයේ ආඛ්‍යානයන් දෘෂ්‍ය පරිසරයට සංක්‍රමණිත අවස්ථාවක් වන අතර, ඒ මත ප්‍රාදේශීය පාලක රෙජීමයන්ගේ කුලවාදී හැසිරීමද නිරීක්ෂණය කර ඇත.

අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය හා ක්‍රම වේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා යොදා ගෙන ඇත්තේ දේශපාලනික භූගෝලීය මායිම් ද්විත්වයක් නියෝජනය කරන අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය සභා බල ප්‍රදේශය හා බලපිටිය ප්‍රාදේශීය සභා බල ප්‍රදේශය යන ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකක ද්විත්වයයි. මෙම පාලන ඒකක ද්විත්වය එකිනෙකට තදාසන්න, වඩාත් පැහැදිලිව සඳහන් කරන්නේ නම් පොදු බල ප්‍රදේශ මායිමක් භුක්ති විඳින ඒකකයන් ද්විත්වයකි. දකුණු පළාතේ ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කය නියෝජනය කරනු ලබන මෙම ප්‍රදේශ ද්විත්වයම සමුද්‍රාසන්න ප්‍රදේශයන් වේ. එසේම ප්‍රදේශ ද්විත්වයේ බළ ප්‍රදේශ සීමා යනු තදාසන්න ලෙසම කුලයේ සීමාවන්ද වේ. එනම් මෙම ප්‍රදේශ සලකුණු වී ඇත්තේ හැකි පමණ සමාජාතීය කුල කණ්ඩායම් අවශෝෂණය වන පරිදි වේ.

අධ්‍යයනයට අදාල දත්ත රාශිකරණය සඳහා සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය, සම්මුඛ සාකච්ඡාවන් හා ලිඛිත මූලාශ්‍ර යන ආකෘති ත්‍රිත්වයම සමෝධානිකව යොදාගෙන ඇත. විශේෂයෙන්ම දෘෂ්‍ය සංකේත අධ්‍යයනය තුලදී දෘෂ්‍ය සමාජ විද්‍යා ක්‍රමවේදයේ ආලෝකය ලබා ඇත. අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයට අදාල පදනම් දැණුම උදෙසා ක්ෂේත්‍රය ඔස්සේ ලියවී ඇති සාස්ත්‍රීය සාහිත්‍යය කියවීමට ලක්කර ඇත. එසේම කුල කථකයින් විසින් රචිත සාහිත්‍යයන් ද අප විසින් අවධානයට ලක්කර ඇති අතර එකී මූලාශ්‍ර ශාස්ත්‍රීය නොවන මූලාශ්‍ර ලෙස වර්ගීකරණයට ලක් කරමින් අධ්‍යයනය සඳහා සහය කරගෙන ඇත. එසේම කුල කථකයන්ගේ රචනාවන් අධ්‍යයනයේ මධ්‍ය ලක්ෂයක්ද දරා සිටී.

ලාංකීය කුල ක්‍රමය

ක්‍රි.පූ හයවන සියවසේදී උතුරු ඉන්දීය ආර්යයය සංක්‍රමණ ඔස්සේ ඇරඹෙන ලාංකීය ලිඛිත ඉතිහාසය[65] නොකඩවා කෙරුණු උතුරු හා දකුණු ඉන්දීය සංක්‍රමණ ඔස්සේ වරනැගී ඇත. ඒ තුලට සාමකාමී මෙන්ම මිලිටරිමය ආකෘතීන්ගෙන් සිදුවූ දකුණු ඉන්දීය ද්‍රවිඩ සංක්‍රමණයන්ද ඇතුලත් විය යුතු වේ. සිංහළ අනන්‍යතාව හැඩ ගැන්වීමේදී මෙකී ඉන්දියානු මහ සංස්කෘතියේ ආභාෂය ද ඉන්දීය ප්‍රධාන භූමි ස්කන්ධයෙන් සාපේක්ෂව වෙන්ව පිහිටීම මත එකී මහ සංස්කෘතියෙන් පැහැදිලි පරාසයකින් වෙනස්වූ අනන්‍යතාවක්ද ලංකාව අත්කරගෙන ඇත. දෙමළ අනන්‍යතාව පිළිබඳ කාරණයේදීද මෙකී කාරණයම සාපේක්ෂ ලෙස වලංගු බව පැහැදිලිය. ලාංකීය සමාජ නිර්මිතය පාදක වූ ප්‍රධාන සමාජ සැකැස්ම වන කුල ක්‍රමයද මෙකී ජනවාර්ගික පදනම් මත වර්ධනය විය.

සිංහලයන්ගේ ආරම්භක ලක්ෂයන්ට අදාල පුරෝගාමී ජනාවාස ගෝත්‍රික මට්ටමක් නියෝජනය කල අතර ඒ තුල අපට දැකගැන්මට හැකිවූයේ සරළ මට්ටමේ ස්ථරායන ක්‍රමයක් පමණි (පරණවිතාන 1994). පසු කාලීනව වර්ධනය වූ කුලවාදී හැඟීම් සඳහා ඉන්දියානු මූලයන් ගේ බලපෑම සැක රහිතය. කුල ක්‍රමය සඳහා අදාල ආර්ථික අධෝ ව්‍යුහයක් මේ හා සමාන්තරව වර්ධිතව හා වර්ධනය වෙමින් පවතින්නට ඇත. එසේ නොමැතිව කුල ක්‍රමය හෝ වෙනයම් සමාජ ව්‍යුහයක් යම් සමාජයක් තුල ස්ථාපිත කල නොහැක. එහෙත් කුල ක්‍රමයේ ආරම්භක වකවානු නිශ්චිත නැත. මෙයට ප්‍රධාන හේතුව කුල ක්‍රමය පිළිබඳ පවතින වාර්තාගතවීම් ලංකීය ඉතිහාසය තුල දුර්ලභ වීමයි.

[65] ලාංකීය ඉතිහාසය විජයාවතරණ පුරා වෘත්තයෙන් ඉතා ඔබ්බට විහිදෙන බව නූතන පුරා විද්‍යාත්මක අනාවරණයන් සාක්ෂි දරයි.

ජනවංශය, නීති නිඝණ්ඩුව වැනි කුල ක්‍රමය පිළිබඳව පවතින ප්‍රධාන ලිඛිත මූලාශ්‍ර කිහිපයද අයත්වන්නේ මෑත ඉතිහාසය තුලට වේ.

> The Janavamsa, to be dated not earlier the fifteenth century, and Probably later, is apparently the compilation of a Buddhist *Bhikku* (Priest). It is valuable mainly for its listing of the castes and for certaininsights that it offers regarding Buddhist attitude toward the caste system. Quite a dissimilar account is the *Niti- Nighantuva*, which reflects traditional legends regarding the origins of the cast system among the Sinhalese from the standpoint of the high caste Kandyan
>
> (Ryan 1953: 5)
>
> නීති නිඝණ්ඩුව සම්පාදනය කරන ලද්දේ සිංහල රාජ්‍යය බ්‍රිතාන්‍ය කිරීටයට නතුවූ 1815 මාර්තු 02 දාට පෙර දිනයක සිංහල රජුන් යටතේ වූ ස්වාධීන සිංහලයේදී බව නිගමනය කල හැකිය. මෙහි අදහස නම් නීති නිඝණ්ඩුව සම්පාදනය කෙරුනේ 1769 සහ 1815 අතර අතර වූ 46 අවුරුද්ද තුලදී බවයි. මෙය සම්පාදනය කෙරුනේ සෙංකඩගලපුර අගනුවරදී බවත් බොහෝ දුරට විශ්වාසය.
>
> (විජයතුංග 1996: ඞබසඞ- නීති නිඝණ්ඩුව සංස්කරනයට ලියූ හැඳින්වීම)

කෙසේ වෙතත් මෙම මූලාශ්‍ර තුල අන්තර්ගත කුල ක්‍රමයේ සම්භවය පිළිබඳ අධිතාත්වික කාරණා ද විශ්වාස කටයුතු නැත. එහෙත් මෙම ලියවීම් මෑත ඉතිහාසයට අයත්වීම මත එක් කාරණයක් පැහැදිලි වේ. එනම් වඩා මෑත කාලීනව කුල ක්‍රමය යම් දෘඪතර අවධියකට ගමන් කර තිබූ බවයි. ඒ සඳහා දකුණු ඉන්දීය බලපෑම් වඩා සමීපස්ථ වන්නට ඇත. කෙසේ වෙතත් ලංකාවේ පැවති කුල ක්‍රමය ඉන්දියානු ආකෘතියෙන් විශිෂ්ට ලෙස වෙනස් වූ අතර ඒ සඳහා ඉහත සඳහන් කල ඉන්දියානු ප්‍රධාන භූමි ස්කන්ධයට පැවති සාපේක්ෂ වෙන්වීම, ලංකාවේ ස්ථාපිත බුද්ධාගම කුල ක්‍රමය සමග "සංකල්පීයව" බද්ධ නොවීමද මේ සඳහා බලපාන්නට ඇත. මේ අනුව ලංකීය කුල හැඟීම ඉන්දියානු මට්ටමට දැඩි නොවූ බව පෙනේ. එහෙත් එය සාපේක්ෂ අර්ථයෙනි. ලාංකීය සංඝ සංස්ථාවද කුල ක්‍රමය සමග අධ්‍යාත්මක මෙන්ම ආර්ථිකමය පාර්ෂවයෙන්ද සම්මුතිගතව සිටි බව (ගුණවර්ධන 1993) (හා සිටින බව) පැහැදිලිය. කුල ක්‍රමය ඔස්සේ යම් වර්ධිත වැඩ වසම් ස්වාභාවයේ සබඳතා දෙසට නුවර යුගය වන විට රාජ්‍යය ගමන් කර තිබූ බවට සේයාවන් දැකගත හැක. එම්. යූ ද සිල්වා (1998) මෙය හඳුන්වන්නේ කුල වැඩවසම් ක්‍රමය ලෙසිනි. එයට හේතු වන්නේ එය යුරෝපීය වැඩවසම් සම්ප්‍රදායෙන් වෙනස්වූ ලක්ෂණ දරා සිටි බැවිනි. ලාංකීය කුල වැඩවසම් ක්‍රමයේ ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් වූයේ එක් එක් කුල සඳහා අදාල වෘත්තීය සේවා මත පදනම් වූ බද්ද සංවිධාන නම් ආයතනික ව්‍යුහයන් තුලට කුල කණ්ඩායම් සංවිධාන ගත කර පැවතීමයි. බද්ද සේවාවන් සමග බාඳී පැවතියේ ඉඩම් භුක්තියයි. බටහිර කොලණිකරණයට පූර්වයෙන් පැවති කුල සබඳතා වෙත කොළණිකරණ ආක්‍රමණිකයන් මැදිහත්වීම මත විකෘතිකරණයකට බඳුන් වූ බව සිල්වා (1998) පෙන්වා දෙයි. ඔවුන් කුල ක්‍රමය අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යමින් රාජකාරි ක්‍රමය යටතේ නොමිලයේ ලැබෙන කුල සේවා සිය වෙළඳ හා පරිපාලන කාර්යයන් ලාභදායීත්වයට ගමන් කරවීම සඳහා භාවිතා කළේය (සිල්වා

1997, සිල්වා 1998). කුල ක්‍රමය වියැකෙමින් ධනේශ්වර සබඳතා දෙසට ලාංකීය භූමි භාගය ගමන් කලේ ඉංග්‍රීසීන් යටතේ රාජකාරි ක්‍රමය අහෝසි වීම ප්‍රධාන සාධකය කර ගනිමිණි. මෙහිදී නැවතත් කුල ක්‍රමය වියැකීම භෞතික තලයේ දී සිදුවන විට අධ්‍යාත්මක තලය තුල කථිකාවක් ලෙස කුල හැඟීම ඉදිරියට ගමන් කළේය. එම තත්වය මෙම පත්‍රිකාව ඉදිරිපත් කරන සියවසටද අදාල වීම විරෝධාභාසයක් ලෙස දැකිය හැකි නමුත් සත්‍ය තත්වය වන්නේ එයයි. එය තවමත් මිනිස් අනන්‍යතාවයේ, සබඳතාවල එක් පාර්ෂවයක් තුල ස්ථාපිතව කටයුතු කරයි.

වැඩවසම් ක්‍රමය හා කුල වැඩසම් ක්‍රමය සංසන්දනාත්මකව

යුරෝපීය වැඩවසම් ක්‍රමය	කුල වැඩවසම් ක්‍රමය
ඉඩම් භුක්තිය හා අනිවාර්ය යුධ සේවාව එකිනෙකට බැඳී තිබේ. රදලයෝ ඔවුන් භුක්ති විඳි ඉඩම් ප්‍රමාණය මත රජුට යුධ භටයන් සැපයුහ. එසේ සැපයු යුධ භටයන්ගේ පක්ෂපාතීත්වය රදලයා කෙරෙහි විය. ඔවුන් ක්‍රියා කලේ රදලයාගේ නියෝග මතය	ඉඩම් භුක්තිය මත රට වැසියන් අතරින් කලින් කලට යුධ භටයන් කැඳවිණි. මෙම සේනාංක ග්‍රාමීය මට්ටමේදී මුලාදෑනිවරුන් හා ආරච්චිවරුන්ද ප්‍රාදේශීය මට්ටමේදී මුදලිවරුන් හා දිසාව විසින්ද සංවිධානය කර ඔවුන්ගේ නායකත්වය යටතේ සටන් පෙරමුණට යැවිණි. සෙබලුන් හා මුලාදැනින් සේවය කලේ රජුට යි. පක්ෂපාතීත්වය රජු කෙරෙහි විය
ඉඩම් අයිතිය නින්දගම හිමි රදලයාට ය	ඉඩම් වල පරම අයිතිය රජුට ය
ඉඩමෙන් පිටවී ක්‍රියා කිරීමට අයිතියක් ප්‍රවේණිදාසයාට නැත	පැවරී ඇති සේවාව වෙනුවෙන් තමන් භුක්ති විඳින ඉඩම අතහැර සේවාවෙන් නිදහස් වීමේ අයිතිය පැවැතිනි

මූලාශ්‍ර : ගුණවර්ධන (1997), සිල්වා (1998)

කුල වැඩවසම් ක්‍රමය යටතේ ක්‍රියාත්මක වූ බද්ද සංවිධාන කිහිපයක්

බද්ද	කුලය	කාර්යයන්
කොට්ටල් බද්ද	නවන්දන්නා	ලෝහ දැව හා ගල් ආශ්‍රිත කාර්මික කටයුතු
මඩිගෙ බද්ද/ගොන් බද්ද	කරාව/ මුස්ලිම්වරු	වෙළඳ හා ප්‍රවාහන කටයුතු
බඩහැල බද්ද	කුඹල්	උළු, ගඩොල් හා මැටි බඳුන් තැනීම
රදා බද්ද	රදා	පිරිසිදු රෙදි, පන්දම් හා පහන්වැටි සැපයීම, වියන් බැඳීම (සහ යාතුකර්ම)
කුරුවෙ බද්ද	පන්නා	ඇතුන් ඇල්ලීම, හීලෑ කිරීම, රජුගේ ඇත්ගාල රැකබලා ගැනීම
හුනු බද්ද	හුනු	හුනු සැකසීම හා ආලේප කිරීම
බෙරවා බද්ද/උඩරට මහබද්ද	බෙරවා	රෙදි විවීම, රාජකීය ගබඩාවට එළවළු හා පලතුරු සැපයීම, කිතුල්ගස් වලින් පීලි සාදා සැපයීම
කින්නර බද්ද	කින්නර	රාජකීය ගබඩාවට කඹ හා පැදුරු සැපයීම
හැඳ බද්ද	හැඳි	රාජකීය ගබඩාවට කුළු හා මළු සැපයීම

මූලාශ්‍ර : අමරතුංග (2003), ඔබේසේකර (2004), පීරිස් (2005), සිල්වා (1998), සුභාෂිනි (2002)

ලාංකීය ශිෂ්ටාචාර යේ හිමිදිරියේ දී ඉන්දීය චතුර් වර්ණයන්ට සමාන කුල සැකැස්මක ඡායාවක් දිස්වන නමුත් එම සතර වර්ණයන් "වර්ණ" ද්විත්වයක් තුලට ඌනනය වූ බව පෙනේ. රජ (ක්ෂත්‍රිය), බමුණු (බ්‍රාහ්මණ), වෙළඳ (වෛශ්‍ය), යන වංශත්‍රයෙහි පුද්ගලයින් කලින් කල ලංකාවට පැමිණ විසූ නමුත් ඔවුන් සියලු දෙනා ගොවි වංශයට (කුලයට) ඒකාබද්ධ වූ බවට නීති නිගණ්ඩුව (විජයතුංග සංස්කරණය 1998:13) කරනු ලබන සඳහන මේ සඳහා සාක්ෂි දරයි. මේ අනුව තත්ත්ව අනුපිළිවළෙහි පළමු මට්ටම ගොවි කුලය දරණ අතර අනෙක් කුල ක්ෂුද්‍ර මට්ටම තුල උප ස්ථරායනයක් අත්කර ගනිමින් ස්ථාපිත කර ඇත. කෙසේ නමුත් මෙම ස්ථරායන මට්ටම් පිළිබඳ මෙම කුල කණ්ඩායම් අතර එකඟ තාවක් නැතත් මෙම පත්‍රිකාව තුල ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ වඩා පොදු තත්තව අනුපිළිවලයි (වගු අංක 03).

සිංහල කුල නිර්මිතය - තත්ත්ව අනුපිළිවලින්

1. ගොවිගම	2. කරාව
3. සලාගම	4. දුරාව
5. හුනු	6. නවන්දන්නා/ ආචාරී
7. රදා/ හේන	8. වහම්පුර/ හකුරු
9. කුඹල්/ බඩහැල	10. දුර
11. නැකති/ බෙරවා	12. බත්ගම/ පදු
13. ගහල	14. කින්නර
15. රොඩී/ හුලවාලි	

මූලාශ්‍ර ඃ අමරසේකර (1996), අයිවන් (1999), Jiggins (1979), නීති නිඝණ්ඩුව (1999), පීරිස් (2005), Roberts (1982), සිල්වා (2005), සුභාෂිණී (2002)

කුල ක්‍රමය සමස්ත දිවයින පුරාම එකම්තිකව ගලාගිය ප්‍රපංචයක් නොවේ. කුල නිර්මිතය ප්‍රාදේශීයවද වෙනස් වේ. මෙම බෙදීම් අතරින් ප්‍රධාන වන්නේ උඩරට, පහතරට හා නුවරකලාවියේ ලෙස සිඳුවන බෙදීම් ය. කරාව, සලාගම හා දුරාව පහතරටට ආවේනික කුල වන අතර පහතරටදී කුල ස්ථරායනයේ දෘඪතර බව අනෙක් පළාත් වලට වඩා අඩුතර වේ. ගොවි කුලයේ උප බෙදීමක් වන වන්නියාර්වරු නුවර කලාවියේ ස්ථරායනයේ ඉහළම ස්ථානය දරයි. එසේම පුද්ගලයෙකු යම් කුලයකට සේම වරිගයකටද අයත්වීම නුවර කලාවියේ තවත් විශේෂත්වයකි. තනි කුල හා මිශ්‍ර කුල ගම්මාන උඩරටදී හමුවන විට නුවර කලාවියේ දී හමුවන්නේ තනි කුල ගම්මාන පමණි.

කුල ක්‍රමය හා සබැඳි පැරණි අංගයන් නූතනයේදී බොහෝ දුරට වියැකී ගොස් ඇත. විශේෂයෙන් එහි භෞතික (ආර්ථික) පාදම වියැකී ගොස් ඇත. මේ හරහා කුලය අතුරුදහන් වූ හෝ ප්‍රතික්ෂේපිත වූ අංගයක් ය යන හැඟීම නිර්මාණය විය හැක. නමුත් සත්‍යය තත්වය වන්නේ කුල සවිඥානිකත්වය නූතන "ලිබරල් ධනවාදී" විඥානයන් තුලද සැරිසරන බවයි. එනම් භෞතික පදනම් බිඳවැටී ඇති නමුත් අධ්‍යාත්මකය තලයේදී කුල හැඟීම් නඩත්තු කරනු ලබයි. එය ධනවාදයේ සාමාන්‍ය සංකීර්ණත්වයට අමතර සංකීර්ණත්වයක් ලාංකීය පරිසරයට එක්කර ඇත.

පහත කාරණා ත්‍රිත්වය විමසා බලන්න.

1. ප්‍රේම සබඳතා මත අන්තර් කුල විවාහයන් (බහිර්ජන්‍ය විවාහයන්) සිදුවුවත් තවමත් අති බහුතර ලෙස දක්නට ඇත්තේ සමකුල විවාහයන්ය.

2. සංඝ සමාජය තුල පවතින නිකාය භේදයේ පදනම කුලයයි.

3. දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේදී කුලය ඉතා සමීපව උපයෝගී කරගනු දක්නට ලැබෙයි. මැතිවරණ චර්යාව තුල කුල විඥානය ඉතා පැහැදිලිව ක්‍රියාකාරී වේ.

කුල මහේෂාඛ්‍යත්වයේ ආඛ්‍යානයන්

සංකේතයක් යනු යම් "තේරුමක් ඇඟවීම" යමක් ලෙස හැඳිනගත හැක. සංකේත යනු පුළුල් ප්‍රපංච පද්ධතියකි. මේ අනුව භාෂාව ගත් විට එයද සංකේත පද්ධතියකි. එහි ශ්‍රව්‍ය සංකේත මෙන්ම දෘෂ්‍ය සංකේතද අන්තර්ගතය. සංකේතයන් තවත් සංකේතයන් හා සබඳ වීම තුල සංකීර්ණත්ව අදහස් හා තේරුම් ගොඩ නැගෙණු දැකගත හැක.

කුල මහේෂ්‍යාඛ්‍යත්වයේ කථිකාව කුල ධූරාවලිය තුල මධ්‍යම මට්ටමේ පසුවූ කුල කණ්ඩායම් ධනවාදී නූතනය වෙත සිරස්ව චලනය වීමත් සමඟ බැඳී පවතී. කරාව සහ සලාගම කුල කණ්ඩායම් වල සැලකිය යුතු කොටසක් ධනවාදයේ හිමිදිරිය තුල ඇතිවූ අවස්ථාවන් උපයෝගී කර ගනිමින් පංතිමය ස්ථරායනයේ ඉහළ මට්ටමකට පිවිසී ගත් අතර ලාංකීය සන්දර්භය තුල පංතිමය රේඛාව තුල ඉහළ යාම පමණක් සමාජ ගරුත්වය සඳහා අවකාශ නොලැබි අතර ඒ සඳහා කුල පසුබිමද දෘඩතරව අවශ්‍ය විය. මේ සංධර්භය තුල කුල ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පිළිබඳ කථිකාවන් කරලියට පැමිණෙනු දැකගත හැක. මෙම විවාදය තුල ඒ ඒ කුල කණ්ඩායම් වල සම්ප්‍රදායික සංකේතයන්ද මහේෂාක්‍යත්වය පිළිබඳ කථිකාව වෙත ඇදාගනු ලැබූ අතර ඒවා සඳහා විවිධ අර්ථකතන ඇතුලත් කරනු ලැබිණි.

කරාව කුලය සම්ප්‍රදායික සංකේත රැසකට හිමිකම් කියන අතර ඒවා බොහොමයක් හමුවන්නේ ධජ හා පතාක ලෙසයි. ඉර හඳ කොඩිය, මකර කොඩිය, හලාවත කොඩිය, ඊ.ඩබ්ලිව් පෙරේරා ගේ*Sinhalese Banners and Standards* (1916), එම්. ඩී රඝවාන් ගේ *The Karava of Ceylon* (1961) හා ටී.ඇස් ධර්මබන්දු ගේ කෞරව වංශ කතාව (1962) යන කෘතීන් කරාව කුලයේ සංකේත අන්තර්ගත ප්‍රධානතම මූලාශ්‍ර ලෙස හැඳිනගත හැක. මේ අතරින් ධර්මබන්දුගේ කෘතිය භාවිතා කල හැක්කේ ශාස්ත්‍රීය මූලාශයකට වඩා කුල කථකයෙකුගේ ආඛ්‍යානයක් ලෙසිණි.

ධර්මබන්දු "කෞරව වංශිකයන්ගේ රාජ ලක්ෂණ" ලෙස හඳුන්වමින් දෘෂ්‍ය සංකේතාවලියක ලැයිස්තුවක් ඉදිරිපත් කරයි.

01.	මුතු කුඩය	02.	ඉර ලකුණ දරන ආලවට්ටම
03.	හඳ ලකුණ දරන ආලවට්ටම	04.	ඉර හඳ කොඩිය
05.	මකරයා කොඩිය	06.	ත්‍රී සූලය
07.	කඩුව	08.	දවල් පන්දම් යුවල

(ධර්මබන්දු 1962:xxi)

මෙම සංකේතාවලිය අද දිනද කරාව කුලයේ අවමංගල්‍ය පෙරහැරේ භාවිතා වන ප්‍රධාන අංගයකි. අම්බලන්ගොඩ හා වතුගෙදර ප්‍රදේශවල මල් ශාලා හිමිකරුවන් සඳහන් කරන්නේ කරාව කුල ප්‍රජාව මෙම සංකේතාවලිය රහිතව අවමගුල් පෙරහැර පැවැත්වීමට මැලිවන බවයි.

> කෞරව වංශිකයන්ගේ අවමඟුල් වලදී බෙර, දවුල්, තම්මැට්ටම් කාරයෝ ඒවා වාදනය කරති, නළා පිඹිති. ඊලඟට ඉර හඳ කොඩිය හා මකරයා කොඩියද ගෙන යති. අවමඟුල් පෙරහැරේ ඉදිරියෙන්ම වාදකයෝ යති. මෘත ශරීරය සහිත දෙන දෙපස ආලවට්ටම් කඩු ත්‍රිසූල ආදී ආයුධ හා (දවල් පන්දම්) දල්වන ලද ලාම්පු ද ගෙන යති. මළ අයගේ පෙලෙහි වුවකු විසින් මුතු කුඩය (සේසත) ඉසිලීම කරනු ලැබේ. රජකයෝ පාවඩ අතුරති.
>
> (ධර්මබන්දු 1962:xxi)

සිංහල කුල ක්‍රමයේ නූතන හා පැරණි තත්වය - සංසන්දනාත්මකව

පැරණි තත්වය	නූතන තත්වය
නෛතික සංස්ථාවකි	නෛතික පදනම අහෝසිව ඇත
(සාපේක්ෂව) ප්‍රසිද්ධියේ කතාබහට ලක්විය	කතාබහට ලක්වන්නේ යටි තලයේ ය
වෘත්තීන් තීරණය වුයේ කුල පදනම මත ආරෝපිත තත්වය ඔස්සේය	වෘත්තීන් සාධිත තත්වයන් ය
පුද්ගල නාම කුල වලට ආවේණිකය	පුද්ගල නාම කුල පදනමකින් තොරයි
වාසගම අනුව කුල පදනම හදුනාගත හැක	නෛතික පටිපාටි මගින් පහල කුල සාමාජිකයන් වාසගම් වෙනස්කරගනු දක්නට ලැබේ. මේ නිසා වාසගම ඔස්සේ කුල පදනම හදුනාගැනිම අසීරුය
කුලය හා බද්ධ වන ඥාති සබඳතා ප්‍රමුඛකත්වය ගනී	ප්‍රමුඛ වන්නේ හිතමිතුරු සබඳතාය
අන්තර්ජන්‍ය විවාහ පමණි	බහිර්ජන්‍ය විවාහයන්ද යම් තරමකින් දැකිය හැක
නැටුම් බෙරවාදන යාතුකර්ම ආදිය සේවා කුල වල කාර්යන් විය	ඇකඩමික් ආයතන/කලායතන එම කාර්යයන් පවත්වාගෙන යයි
කුලය පදනම් වූ ආසන පැනවිමක් හා ඇමතුම් පද දක්නට ඇත	ආසන පැනවීමේදී හා ඇමතුමේදී කුලය පදනම් නොවේ
ඉහල කුලයේ පුද්ගලයන් පහල කුල නිවසකින්	මගුල් උත්සව, අවමගුල් උත්සව ආදී කටයුතු වලට කුල භේදයකින් තොරව පුද්ගලයන්

ආහාර අනුභව නොකරයි	සහභාගි වේ
කුලය පදනම් කරගත් ඇඳුම් පැලඳුම්, ආභරණ හා චාරිත්‍ර වාරිත්‍රද පැවතිනි	එවැනි තත්වයක් දක්නට නැත

මූලාශ්‍ර ෘ අමරසේකර (1996), අයිවන් (1999), ගුණවර්ධන (1997), පීරිස් (2005), රාජපක්ෂ (1998), සුභාෂිනි (2002)

අවමංගල උත්සවයන් හැරුණු විට කරාව කුලයේ ආගමික හා අර්ධ ආගමික උත්සවයන් තුලදීද මෙම සංකේතාවලියේ සමහර සංකේතයන් භාවිතා වන අතර අතීතයේදී කරාව කුලයේ මංගල්‍ය අවස්ථාවන් තුලදීද මෙම සංකේත අතරින් සමහර අංග භාවිතා වී ඇති බව පෙනේ. මේ තුල පැහැදිලි වන්නේ මෙම සංකේත ජන විඥාණය සමඟ දිගු කලක් සක්‍රියව දිවි ගෙවා ඇති බවයි.අවමගුල් පෙරහැරේදී මෙම සංකේතාවලිය සමඟ

> ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 1859 වු වෙසඟ පුර දෙපෝ ලත් කුජ දින කෝට්ටේ ජයවර්ධන පුරයේදී හවෙනි ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු මහ රජතුමා විසින් කුරුකුල නාථ රිද්දි යුවරජතුමා ඇතුළු කෞරව රාජවංශිකයන්ට ගෞරව පිණිස මෙම භාණ්ඩ සකස් කර දෙවා වදාල සේක"
>
> මූලාශ්‍රඃ නන්දන මල් ශාලාව - අම්බලන්ගොඩ, ප්‍රේමා මල් ශාලාව - වතුගෙදර

යන පාඨය ඇතුලත් ධජයක්ද රැගෙන යනු නිරීක්ෂණය කල හැක. මෙම පාඨයන් තුලින් දෘෂ්‍ය වන්නේ රාජ්‍යයත්වය සමඟ යම් සමීප සබඳතාවක් සිය කුලයට පැවතීම පිළිබඳ ආඛ්‍යානයන් ය. එය සිය කුලයේ උසස් බව පිළිබඳ සංඥාවන්ය.

සලාගම කුලයේ ප්‍රකටම සංකේතය ලෙස වැලිතොට කොඩිය, නම් එදිරි කොඩිය, සලාගම කොඩිය යන නම් වලින්ද හඳුන්වනු ලබන බළපිටි කොඩිය දැක්විය හැක. ඊ.ඩබ්ලිව් පෙරේරා සිය *Sinhalese Banners and Standards* (1916) කෘතිය තුල දක්වන්නේ මෙම කොඩිය මඟින් නිරූපනය වන්නේ පේෂකාර්මිකයන් බවයි. රැල්ප් පීරිස් (2005), බ්‍රයස් රයන් (1953), ආනන්ද කුමාරස්වාමි (1962), කාලිංග ටියුඩර් සිල්වා (1998) ආදීන් දක්වන්නේ සලාගම කුලය ලංකාවට සංක්‍රමණය වූයේ දහතුන්වන සියවසේදී පමණ දකුණු ඉන්දියාවෙන් බවත්, මුල් කාලයේදී පේෂකාර්මිකයන් ලෙස පෙනී සිටි ඔවුන් පසු කාලීනව කුරුඳු කර්මාන්තය හා බද්ධ වී ඇති බවයි.

එහෙත් සලාගම කුල කථකයන් තමන් පේෂකාර්මිකයන් වූ බවට (අයිවන් 1990,උයන්ගොඩ 2000) හා තමන් ලංකාවට සංක්‍රමණිත වකවානුව සම්බන්ධයෙන් එකඟ නොවන බව පෙනේ. උදාහරණ ලෙස සලාගම කුල කථකයන් දෙදෙනෙකු වන සචිලියස් කරුණාමුණි හා ජී.එම් ද සොයිසා, පෙරේරා ගේ කෘතියේ (1914) දැක්වෙන සලාගම කොඩිය පිළිබඳ විග්‍රහය සාවද්‍ය බවට තර්ක කරයි. සලාගම කුලයේ කථකයන් වන ඩබ්.එස් ද සොයිසා සහ එඩ්මන්ඩ් අක්කරවත්ත විසින් 1951.05.21 දාතමින් පිටපත් කර බෙදා හරින ලද සලාගම කොඩියේද මෙම පුරාවෘත්තයට ඔවුන් ලබා දෙන අර්ථ නිරූපනය සටහන් කොට ඇත. සළාගම කුලය පැවතෙන්නේ ක්‍රි.ව 13 වන සියවසේදී පැමිණි දකුණු ඉන්දියානු රෙදි වියන්නන්ගෙන් නොව ක්‍රි.ව 11 වන සියවසේදී විජයබාහු රජුගේ පුරෝහිතයන් ලෙස පැමිණි උතුරු ඉන්දීය බ්‍රාහ්මණ පිරිසකගෙන් බව කුල කථකයන්ගේ පැහැදිලි කිරිමයි. මෙම අදහස කරුණාමුනිගේ අමුණ දොලහ නවකතාව තුල මෙන්ම (උයන්ගොඩ 2000),

සොයිසාගේ නව මහා වංශය හෙවත් සිංහල ආර්යයෝ කෘතිය තුලද (1991), කරුණාමුණි මිරන්ඩෝ ඔබේසේකර අභිනන්දන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයට සලාගම බ්‍රාහ්මණ වංශය නමින් සැපයූ ලිපිය තුලද (2001) අන්තර්ගත වේ.

ඉතිහාසගත වත්මන් බමුණු කුලය ආරම්භ වන්නේ මහා විජයබාහු රජු (1055-1110) එතුමානන් ඔටුනු පලඳවා ගැනීම සඳහා උතුරු ඉන්දියාවේ සාලෙයියා ගම (ශාලි ග්‍රාම) වාසී උසස් බ්‍රාහ්මණ පිරිස ගෙන්වා ගැනිමෙන් පසුවය. එසේම සාලෙයියා ගම දෙවරක් වස් විසූ බුදුන් වහන්සේ මෙගම් වැසියන්ට දහම් දෙසමින් බුදු දහම ගැන මනා අවබෝධයක් ලබා දුන් සේක. අනතුරුව උගත් බුද්ධිමත් බුදුනුවන් වූ එම බ්‍රාහ්මණ පරපුර බෞද්ධ දේශවල රජුන් වෙත පුරෝහිතයන් ලෙස ගොස් ඇත. අභඹුවකින් මෙන් ලංකාවට පාවී ආ හද්ද කච්චානා කුමරියගේ ආ-ගමනයට ඇය විසින් ගෙන්වාගත් සහෝදර හයදෙනාද සමඟ පැමිණි පිරිස අප මේ කතා කරන බ්‍රාහ්මණයන් ලෙස සැලකේ. සාලිය පබ්බත බ්‍රාහ්මණයා දේවානම් පියතිස්ස රජතුමාගේ පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයා වේ. ඔහු සාලෙයියා ගම බෞද්ධ පරපුරේ බුදුන් වස්විසූ සාලිය පබ්බත වංශයෙන් පැවතෙන්නෙකු බව පැහැදිලිව පෙනේ.

මහා විජයබාහු දෙමළ ආක්‍රමණිකයන් මැඩ පවත්වා රට සන්සුන් කිරීමෙන් අනතුරුව ඔහුගේ මෞලි මංගල්ලය සඳහා සුදුසු කල්යල් බලා සුදානම් වූයේ එම උදාර සම්භාවනීය මංගල කටයුත්ත කරවා ගැනීමට සුදුස්සෙකු රට පුරා සෙවූ නමුත් ප්‍රයත්නය සාර්ථක නොවුයෙන් උතුරු භාරතය උදව් කර ගත්තේය.

උත්තර දඹදිව් තලයේ කෝසල මහා රාජ්‍යයෙහි ශාලිග්‍රාම බ්‍රාහ්මණ ගම් දනව්වෙන් පිළිගත් උගත් ප්‍රභූ බ්‍රාහ්මණ පිරිසක් ගෙන්වා ගැනීම පිණිස අරාබි වෙලඳ නායකයෙක් වු පෙරිය මරික්කාර් නැමති අයගේ නැව උපයෝගී කරගෙන දූත පිරිසක් පිටත්කොට යැවීය. එවකට දෙමල ආක්‍රමණිකයන් හා මුහුදු කොල්ලකරුවන් මුහුදු ගමන්මග නිතර කරක්ගහන බැවින් ඔවුන්ගෙන් ආරක්ෂා වී තම ඉලක්කය කරා නිරුපද්‍රිතව යාමට පහසු වීම සඳහා එම අරාබි නැව පිහිටට ගනු ලැබුනේ රජුගේ තීක්ෂණ බුද්ධි මහිමය නිසාය.

දූත පිරිස තම මෙහෙය අවශ්‍ය පරිදි ඉටුකරගනු ලැබුවේ එරට රජුගේ පුර්ණ අනුග්‍රහය ලබා ගනිමිනි. එරට රජු තෝරා බේරා දුන් බ්‍රාහ්මණ පිරිසද සමග ගිය නැවෙන්ම ආපසු දූත පිරිස බේරුවල වරායට සේන්දු වූයේ කිසිදු අතවරයකට ලක් නොවීමෙනි.

ඉන්පසු රජතුමාගේ පූර්ණ අධීක්ෂණය මධ්‍යයයේ රජුගේ ඇරයුමින් මෙහි පැමිණි දූත පිරිස පිලිගෙන අනුරාධපුරය බලා ගෙනගොස් සුදුසු පරිදි විවේක ගන්වා රාජකීය පිලිගැනිමෙන් අනතුරුව බලපැවැත්වූ සිරිත - විරිත අනුව විජයබාහු රජතුමාගේ ඔටුනු පැලඳවිම මෙම සලාගම බ්‍රාහ්මණ පිරිස අතින් සිදුකරන ලදී. මෙම රාජකීය උලෙල පවත්වනු ලැබුවේ අනුරාධපුර රත්නමාලී සෑ මළුවේදී ක්‍රි.ව 1088 වෙසක් පුන් පොහෝ දිනයේදීය

(කරුණාමුණි 2001:53)

මෙම බ්‍රාහ්මණ පිරිස රැගෙන ආ බව කියන කොඩියක් හා එහි සංරචකයන් පිලිබඳව විශ්වයේ ඔබත් මමත් නම් පොතකින්ද, හෙලදිව බමුණුවත නම් පුස්තකයෙන්ද, ඌවේ ජනකවියක්ද උපුටා දක්වමින් සව්ලියස් කරුණාමුනි විස්තර කරයි (2001).

විජයබාහු මහ නිරිඳුගෙ සිරස මත ඔටුනු තබන්නට සැරසෙන්නේ
දඹදිව සාලිය පුරයෙන් සාලිය කුල බමුණන් මෙහි ගෙන්වන්නේ
ඔටුනු පළඳවා මේ වර ලැබගෙන රාජ පුරෝහිතයන් වන්නේ
අසනුය විස්තර කොඩියේ පැවසෙන සාලි පුරෙන් ආ බමුණන්ගේ

ඉරහඳ මුදුනේ මුළුවල බැබලෙයි සතස්වස්තික දෙක යට දෙකොනේ
ත්‍රිශූලය හා රන්කග කතිරය ලෙස පූන නුලෙනි ගැට ගැසුනේ
මැද රන් කෙන්ඩිය වටේ නෙළුම් පෙති ලේ රත් පැහැයෙනි බැබලෙන්නේ
උතුම් සලාගම බමුණන් සතු එම කොඩියේ විස්තර දැනගන්නේ
හෙලදිව බමුණුවත - කරුණාමුණි (2001:54)

පලමුවන විජයබාහු මහරජතුමාගේ අභිෂේකය සඳහා බේරුවල සිට අනුරාධපුරය බලා තමන් කැඳවාගෙන යනු ලැබූ දර්ශනීය පෙරහැරේ ඉර-හඳ -ස්වස්ථිකය - හක්ගෙඩිය - පූන නූලය - කෙන්ඩිය - කඩුව - ත්‍රිශූලය යන උතුම් ලකුණු අටකින් යුක්ත වූ වර්ණවත් ධජය සලාගම බ්‍රාහ්මණ වරුන් විසින් ගෙන එන ලද බැව් කියවේ.

විශ්වයෙහි ඔබත් මමත් - පිටුව 284(කරුණාමුණි 2001:54)

බලපිටිය ජාතික වීර සමරු සංවිධානය මඟින් 1992 වසරේ පෙබරවාරි 15 දින පැවැත්වූ බලපිටිය ජාතක වීර සමරු උළෙල වෙනුවෙන් නිකුත්කල කුඩා මුද්‍රිත ප්‍රකාශනයක ඉහත උපුටා දැක්වීම් වලට අමතරව බලපිටි වරුණ නම් පද්‍ය පංතියක්ද "ඓතිහාසික බලපිටි ධජය" නම් මාතෘකාව යටතේ දක්වා ඇත.

උතුම් බමුණු සත්දෙන ගෙන ආ කොඩිය
උතුම් ලකුණු අටකින් සුසැදුන කොඩිය
උතුම් හැගුම් දී එඩි ගන්වන කොඩිය
උතුම් කොඩිය සුදිලේ බළපිටි කොඩිය
බළපිටි වරුණ (බලපිටිය ජාතික වීර සමරු උළෙල 1992:02:15)

මේ අනුව "උතුම් ලකුණු අට" පහත පරිදි හඳුනා ගත හැක.

1. ඉර 2. හඳ

3. ස්වස්ථිකය 4. හක්ගෙඩිය

5. පූන නූල 6. කෙන්ඩිය

7. කඩුව 8. ත්‍රිශූලය

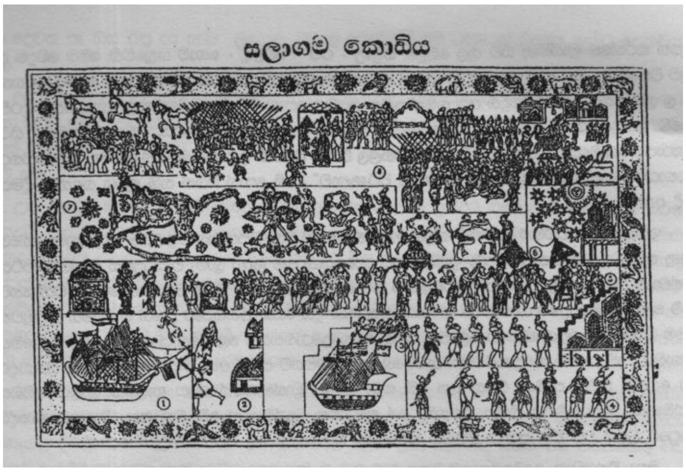

මෙම සංකේත සංරචකයන් ලෙස භාවිතාකොට සලාගම බ්‍රාහ්මණයන් රැගෙන පැමිණි කොඩිය නමින් තවත් කොඩියක් සලාගම කුලය විසින් නිර්මාණය කරගෙන ඇති බව පෙනේ. බලපිටිය ජාතික වීර සමරු උලෙල වෙනුවෙන් නිකුත් කල මුද්‍රිත ප්‍රකාශනයේ (1992) පිටකවරය නිර්මාණය කර ඇත්තේ මෙසේ නිර්මාණය වූ කොඩියෙනි. ගාල්ල කොළඹ ප්‍රධාන මාර්ගයේ කොළඹ දෙසින් හා ගාල්ල දෙසින් බලපිටිය ප්‍රාදේශිය සභා බල ප්‍රදේශය ඇරඹෙන ස්ථානයන්හි මෙම කොඩිය සහිත පුවරුවක "බලපිටිය - වීරවරයන්ගේ පුරවරය" ලෙස සටහන් කොට පවතිනු දැකගත හැක.

හෙලදිව බමුණු වත කෘතියේ "ඉරහඳ මුදුනේ බැබලෙයි....." කවිය තුලින් විස්තර කෙරෙන උතුම් ලකුණු අතර හක්ගෙඩිය නොපවතින අතර ඒ වෙනුවට ස්වස්ථික ලකුණු දෙකක් අන්තර්ගතව ඇත. මෙම කාව්‍ය පසුබිමින් සටන් කරමින් සලාගම බ්‍රාහ්මණ වංශික කොඩිය ලෙස නම් කෙරුනු කොඩියක් මිරැන්ඩෝ ඔබේසේකර සිය කන්ද උඩරට සමාජ සංවිධානය හා ප්‍රභූවරු කෘතියේ (2005:83) දක්වා ඇති අතර එහි සංරචකයන් ඉහත කාව්‍යයේ විස්තරයන්ට අනුරූපව ගොඩ නැඟී ඇති බව පෙනේ. කෙසේ නමුත් බලපිටිය ප්‍රදේශයේ සලාගම ප්‍රජාව තම කුල සංකේතයන් ලෙස හඳුනාගන්නේ පලමුව සඳන්ව ඇති හක්ගෙඩියද සංරචකයක් වන කොඩිය බව ඉදිරි විශ්ලේෂණයන් තුලදී පැහැදිලි වනු ඇත.

ප්‍රමුඛ කුලය පිලිබඳ සංකල්පය සහ කරාව හා සලාගම කුල

ප්‍රමුඛ කුලය පිලිබඳ සංකල්පය මූලික ලෙස ඉන්දියානු සමාජ විද්‍යාඥ ශ්‍රී නිවාස් ගේ ඉදිරිපත් කිරීමකි. සාර්ව මට්ටමේ කුල ස්ථරායනයන් ක්ෂුද්‍ර මට්ටමට ගමන් කරන විට විකරණයන්ට භාජනය වන බව ප්‍රමුඛ කුලය පිලිබඳ සංකල්පය ඔස්සේ පැහැදිලි වේ. විශේෂයෙන්ම ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයන්ගේ බලය හා ආධිපත්‍ය පිළිබඳ විෂයය ක්ෂේත්‍රයේදී, එම සංසිද්ධිය පැහැදීම සඳහා ශක්තිමත් න්‍යායික මෙවලමක් ප්‍රමුඛ කුලය පිළිබඳ සංකල්පය සම්පාදනය කරයි. කුල සංවිධානයේ ප්‍රාථමිකම ඒකකය වන ගමක නායකත්වයට පත්වන්නේ ගම්මානයේ වෙසෙන ධූරාවලියේ ඉහලම මට්ටම දරන කුලය නොව ගම්මානයේ බහුතරය වන එසේම ධූරාවලියේ පහලින්ම නොපිහිටන කුලයක්ය යන්න සිංහල කුල ක්‍රමය තුල නිරීක්ෂනය කල හැකි සංසිද්ධියකි. මෙසේ නායකත්වයට පත්වන කුලය ප්‍රමුඛ කුලය ලෙස හැදිනගත හැක.

අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ කුල ව්‍යුහය

1. කරාව	2. සලාගම	3. වහම්පුර/හකුරු
4. නවන්දන්න	5. හින්න	6. රජක/රදා

මූලාශ්‍ර : Jiggins (1979), සිල්වා (2000), මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඡන්ද හිමි නාමලේඛන සහ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය

බලපිටිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ කුල ව්‍යුහය

1. සලාගම	2. කරාව
3. නවන්දන්න	4. රජක/රදා
5. බෙරව	6. හින්න
7. වහම්පුර/හකුරු	8. ගොවිගම

මූලාශ්‍ර : Jiggins (1979), මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඡන්ද හිමි නාමලේඛන සහ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය

මේ අනුව අම්බලන්ගොඩ හා බලපිටිය ප්‍රාදේශීය සභා බල ප්‍රදේශයන් තුල කුල ව්‍යුහය නිරීක්ෂණය කල විට අම්බලන්ගොඩ නගර සභා බල ප්‍රදේශයේ 98% ක් පමණ වන (සිල්වා 2000 :139) අති බහුතර කරාව කුල නියෝජනයද, ඔවුන් කුල ස්ථරායනයේ මධ්‍යම මට්ටම නියෝජනය කිරීම ද මඟින් පෙන්නුම් කෙරෙන්නේ අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ ප්‍රමුඛ කුලය කරාව කුලය බවයි. ප්‍රදේශයේ මැතිවරණ චර්යාව මෙම තත්වය හොඳින් පැහැදිලි කරයි. ජිගින්ස් ගේ (1979) අධ්‍යයනයන්ට අනුව 1947 - 1956 අම්බලන්ගොඩ - බලපිටිය බහු මන්ත්‍රී ආසන කොට්ඨාශ සමයේදී අම්බලන්ගොඩ ප්‍රදේශයේ කරාව කුල ඡන්ද ඔස්සේ කරාව කුලයේ අපේක්ෂකයෙක් අනිවාර්යයෙන්ම ජයගනු ලැබිනි. 1960 - 1970 අතර මැතිවරන සඳහා අම්බලන්ගොඩ ආසනයෙන් ඉදිරිපත්ව ඇත්තේත්, ජයග්‍රහනය කර ඇත්තේත් කරාව කුල අපේක්ෂකයන් වන අතර වෙනත් කුලයක (වහම්පුර) අපේක්ෂකයෙක් ඉදිරිපත්ව ඇති එකම අවස්ථාව වන 1970 මැතිවරණයේදී එම අපේක්ෂකයා ලබා ඇත්තේ සමස්ත ඡන්ද ප්‍රමාණයෙන් 3 % ක් පමණි (Jiggins 1979) . 1979 - 1997 අතර අම්බලන්ගොඩ නගර සභාවට තේරී පත්වූ නගර සභිකයන් සියලු දෙනාම පාහේ කරාව කුල පසුබිමක් සහිත වීම මෙම තත්වය තව දුරටත් තහවුරු කරයි. බලපිටිය ප්‍රාදේශීය සභා බල ප්‍රදේශයේ කුල ව්‍යුහයේ බහුතරය අත්කර ගන්නේ සලාගම කුලයයි. නමුත් සෙසු කුලයන්ද සැලකිය යුතු ප්‍රතිශතයකින් ප්‍රදේශය තුල දිවි ගෙවන නිසා එකී නියෝජනය අතිබහුතරයක් බවට පත්වන්නේ නැත (අංක 6 වගුව). බල ප්‍රදේශය තුල පිහිටි වතුගෙදර උප නගරය ආශ්‍රිතව දෙවන විශාලතම කුලය වන කරාව කුලය සංකේන්ද්‍රිතව ඇත. නවන්දන්න, බෙරව, රජක (රදා) ආදී කුලයන්ද තනි කුල ගම්මාන ලෙස සංවිධානය වී ඇත. සිංහල ජනවාර්ගික කණ්ඩායමට අමතරව සැලකිය යුතු මුස්ලිම් වරුන් පිරිසක්ද බලපිටිය නගරය ආශ්‍රිතව ජීවත් වේ. මේ නිසා බලපිටිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකය තුල ප්‍රමුඛ කුලය හඳුනා ගැනීම අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයට සාපේක්ෂව යම්

සංකීර්නත්වයක් ගන්නා බව පෙනී යන නමුත් මෙහිදීද මිනිසුන්ගේ මැතිවරණ චර්යාව අධ්‍යයනය ඒ සඳහා සෑහෙන ආලෝකයක් ලබා දෙනු ඇත. මේ සඳහා නැවතත් ජිගින්ස් ගේ අධ්‍යයනය දෙසට යොමුවූ විට පෙනී යන්නේ 1947 - 1956 අම්බලන්ගොඩ - බලපිටිය ද්වි මන්ත්‍රී ආසන සමයේ මහ මැතිවරන තුලදී බලපිටිය සලාගම කුල ඡන්ද ඔස්සේ සළාගම කුල අපේක්ෂකයෙක් අනිවාර්යයෙන්ම තේරී පත්වී ඇති බවයි. 1960 - 1970 තනි මන්ත්‍රී ආසන සමයේදී එක් අවස්ථාවකදී පමණක් (1965 මහ මැතිවරණය) කරාව කුල සම්භවයක් සහිත ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා ඉතා කුඩා වැඩි ඡන්ද ප්‍රමාණයකින් ජයගෙන ඇත. මෙහිදීද කුල පදනම ක්‍රියාකාරී විම හොඳින් තහවුරු කරමින් එම පක්ෂයෙන්ම 1970 මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වූ සලාගම කුල සම්භවයක් සහිත අපේක්ෂකයා පැහැදිලි බහුතර ඡන්ද ප්‍රමාණයක් හිමිකරගෙන ඇත (Jiggins 1979). වඩා ක්ෂුද්‍ර තලයට හෙවත් ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ (ප්‍රාදේශීය සභාවේ) සභිකයන්ගේ කුල පදනම වෙත යොමු වුවහොත් එහිද බහුතරය සලාගම කුලය නියෝජනය කරයි. දෙවන තැන කරාව නියෝජනයට ලැබේ. සමහර අවස්ථාවන් වලදී මුස්ලිම් නියෝජනයක්ද දැකගත හැක. කැපී පෙනෙන කාරණය වන්නේ අනෙකුත් සුළුතර කුලවල නියෝජනයක් දක්නට නොමැති බවයි (අංක 4.3 වගුව). එක් අවස්ථාවකදී පමනක් එක් නවන්දන්නා කුල නියෝජනයක් දක්නට ලැබුණු නමුත් එකී නියෝජනය දිගින් දිගටම පැවතුනේ නැත. මෙයට හේතු ලෙස පහත කාරණා නිරීක්ෂණය කල හැක.

1. සුළුතර කුල කණ්ඩායම් වල ඡන්ද බොහෝ ප්‍රමාණයක් ප්‍රමුඛ කුලය වන සලාගම අපේක්ෂකයන් වෙත යොමු වීම.

2. ප්‍රධන පක්ෂ සුළුතර කුල වල පුද්ගලයන් වෙත අපේක්ෂකත්වය ලබා දීම ඉතා සීමිත වීම.

3. සුළුතර කුල අතරින් බෙහොමයක් පහත් කුල ලෙස සැලකීම හා ඒ තුල ප්‍රධාන කුල වල ඡන්ද ඔවුන් වෙත යොමු නොවීම.

ප්‍රදේශීය සභාවේ ප්‍රධාන දේශපාලන තනතුර වන සභාපති තනතුර හිමිවනුයේ සලාගම කුල සම්භවයක් සහිත පුද්ගලයකුටය යන්න ප්‍රදේශය තුල ප්‍රකට කාරණයකි. මේ නිසා ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ බලය හා ආධිපත්‍ය සලාගම කුලය වෙත ඒකරාශීවීම සිදුවේ. මෙම කාරණා සැලකිල්ලට ගත් විට බලපිටිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ ප්‍රමුඛ කුලය වන්නේ සලාගම කුලය බව පැහැදිලිය.

බලපිටිය හා අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකක වලට අදාල ඉහත සාකච්ඡාව තුලින් පෙනී යන්නේ පක්ෂය, පුද්ගලයා, ප්‍රතිපත්තීන් කුමක් වුවද ආධිපත්‍ය දරණුයේ ප්‍රමුඛ කුලය බවයි.

කුල සංකේත ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයන්ගේ නිල සංකේත බවට පරිවර්තනය වීම

බලපිටිය ප්‍රාදේශීය සභාවේ නිල ලාංජනයේ හා ධජයේ සංරචකයන් වන්නේ කඩුව ත්‍රිශූලය හා හක්ගෙඩියයි. මේ අනුව ලංකාවට පැමිණි සලාගම බ්‍රාහ්මණයින් ගෙන එන ලදැයි කුල කථකයන් සඳහන් කරනු ලබන කොඩියේ අන්තර්ගත "උතුම් ලකුණු අට" අතරින් තෝරා ගැනුනු සංකේත ත්‍රිත්වයකින් බලපිටිය ප්‍රාදේශීය සභාවේ නිල සන්නම් නිර්මාණය වී ඇති බව පැහැදිලිය.

කුල කථිකයන් විසින් ඉදිරිපත් කරන මූලාශ්‍ර වල සත්‍යාසත්‍යතාව මෙතෙක් පර්යේෂකයන් තහවුරු කොට නැතත් මෙම අධ්‍යයනයට වැදගත් වන්නේ මූලාශ්‍රවල ආරම්භක සත්‍යාසත්‍යතාව නොව මෙම සංකේත තම කුලය සමඟ අනන්‍යකර ගනිමින් කුල ප්‍රජාව විසින් නිරතවන ගනුදෙණුවේ ස්වභාවයත්, දිගු කලක් භාවිතය හා, මුඛ පරම්පරාගතව හා ලිඛිතව පැවතිම ඔස්සේ මෙකී සංකේත සම්ප්‍රදායක් බවට පත්වීමත් වේ. මෙම ලක්ෂණ සමුදාය ඉහත කුල කොඩි හා ඒවායේ අඩංගු අභ්‍යන්තර සංකේත තුල පවතින බව පැහැදිලිය. මෙම සංකේතමය භාවිතය කුල කතිකාවේ තවත් පැතිකඩක් පැහැදිලි කරයි. ඒ කුල මහේෂාක්‍යයත්වය පිලිබඳ සංවාදයයි. මෙම සංකේත එම සංවාදය තුල මැදිහත් වන්නේ කුල මහේෂාක්‍යයත්වය පිලිබඳ දෘෂ්‍යමය සංනිවේදනයක් ඉදිරිපත් කරන ප්‍රධාන අංගයක් ලෙසිනි. "සලාගම කුලයේ පුරෝගාමීන් බ්‍රාහ්මණයන්ය. ඔවුන් ලාංකීය රජකුට ඔටුනු පැලඳවීම සඳහා ඉන්දියාවෙන් පැමිණි අතර එම බ්‍රාහ්මණයන් විසින් උතුම් ලකුණු අටකින් සැදුණු ධජයක්ද රැගෙන ආවේය" යන ඉදිරිපත් කිරීම් ඔස්සේ කුල සංකේත බවට පරිවර්තනය වූ මෙම සංකේත මාලාව සාර්ව සමාජය තුල, පෞඩත්වය, විශිෂ්ඨත්වය, සෞභාග්‍ය, උසස් බව ආදී මනෝ භාවයන් ජනිත කරන ඒවා වේ (උදාහරණ ලෙස පූන නූල ඉන්දීය බ්‍රාහ්මණයන්ගේ සංකේතයක් වන අතර ඒ තුල කුල නිර්මිතයේ ඉහලම තලය පිලිබඳ සංඥාවන් අන්තර්ගතව ඇත). ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ නිල සන්නම් තුලට මෙම සංකේත සංකේන්ද්‍රණය වූ විට එයින් සංනිවේදනය කෙරෙන්නේ මෙම ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ බලය හා ආධිපත්‍ය දරන කුලය සලාගම බවත්, ඔවුන් ශ්‍රේෂ්ඨ සම්භවයක් සහිත උසස් කුලයක්ය බවත් ය.

බලපිටිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකය මිශ්‍ර කුල නියෝජනයක් සහිත අධිකාරියක් බව පෙරදී පැහැදිලි කර ඇත. විශේෂයෙන් සැලකිය යුතු කරාව කුල නියෝජනයක් ප්‍රාදේශීය සභාව තුල දක්නට ඇත. සිංහල ජනවාර්ගිකත්වයට අමතරව මුස්ලිම් ජනවාර්ගික කණ්ඩායමද නොසලකා හල හැකි කුඩාතර සංඛ්‍යාවක් නොවේ. නමුත් සලාගම කුලයේ සංකේත පමණක් නිල ලාංඡන හා ධජ තුලට අන්තර්ගතවූයේ කෙසේද? මෙම තත්වය පැහැදිලි කල හැක්කේ ප්‍රමුඛ කුලය පිලිබඳ සංකල්පය ඔස්සේය. එනම් ප්‍රදේශයේ බහුතර කුලය වන්නා වූත්, කුල ධූරාවලියේ පහලින්ම ස්ථානගත නොවන්නා වූත් සලාගම කුලය බලපිටිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ ප්‍රමුඛ කුලය ලෙස ක්‍රියාත්මක වන බවයි. ප්‍රමුඛ කුලය, ප්‍රදේශය පිලිබඳ බලය හා ආධිපත්‍ය කේන්ද්‍රගත වූ කුලයයි. මෙම බලයේ හා

ආධිපත්‍යයේ නිල මුහුණුවර වන්නේ ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයයි. එය නෛතික සංස්ථාවකි. එහි බලය හා ආධිපත්‍ය සුජාතකරනයට ලක්වන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආකෘතිය හරහාය. මෙකී ආකෘතිය හමුවේ "බහුතර කැමැත්ත" ඉතා පැහැදිලිව ක්‍රියාත්මක වී ඇති අවස්ථාවක් ලෙස නිල සන්නම් පිලිබඳ කාරණය ඉදිරිපත් වේ. මෙහි වැඩි දුර කියවීම වන්නේ ප්‍රමුඛ කුලයේ බලය හා ආධිපත්‍ය හමුවේ අනිකුත් කුල යටපත් වී ඇති බවයි. මෙම තත්වය සෙසු කුල ප්‍රජාව විසින් ප්‍රශ්න කරන බවක්ද දක්නට නැත. එයට ප්‍රතිපක්ෂව සුළුතර කුල කණ්ඩායම් ප්‍රමුඛ කුලය වෙත දේශපාලමය සහයෝගය පලකරනු බොහෝ විට දක්නට ලැබේ.

අම්බලන්ගොඩ නගර සභාවේ නිල ලාංජනය හා ධජය නිර්මාණය වී ඇත්තේ කරාව කුලයේ ප්‍රධාන සංකේතයක් වන මකර රුවක් ඇසුරිනි. ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ ප්‍රමුඛ කුලයේ කුල සංකේතයක් අම්බලන්ගොඩ නගර සභාවේ නිල ලාංජනය හා ධජය බවට පත්වී ඇති බව මේ අනුව පැහැදිලිය. බලපිටිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ නිල ලාංඡනයේ හා ධජයේ සංරචකයන්ට ඓතිහාසික අන්තර්ගතයක් ඉදිරිපත් වන්නාසේ ම මකරා සංකේතය කරාව කුලයට හිමිවීම පිලිබඳවද ඉතිහාසයක් නිර්මාණය වී ඇත. මේ පිලිබඳව මූලික සටහන ලෙස ඉදිරිපත් වන්නේ මුක්කර හටන නම් වූ ලියවිල්ලයි. මේ අනුව කෝට්ටේ ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු රජ සමයේ පුන්නාල දේශයේ මුක්කුර නම්

වූ ජන කොටසක් ලංකාව ආක්‍රමණය කල බවත්, මොවුන් හා සටන් කොට පැරදවීමට මූලිකත්වය ගත්තේ කෞරව වංශිකයන් බවත්, ඒ වෙනුවෙන් ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු රජු විසින් පිරිනමන ලද දෑ අතර මකර කොඩියද අන්තර්ගත බවත් පෙනේ.

> ඒ හැර රාවණා කොඩියද ඉරහඳ කොඩියද මකරයා කොඩියද මාල දෙරිසන්ද වට්ට පේරුස් මුදු ද රත්තරං කස්ථාන රිදී කස්ථාන රං හවඩි රිදී හවඩි ද රං බන්දි රිදී බන්දි ද රං බස්තං රිදී බස්තං ද කර්ණ කුණ්ඩලා ද වඩන තල අතු ද ඇලි ස්වරං දෙක දෙක ද රිදී තැටි රිදී සුලාං ද රිදී හැදි ද රිදී කොතලාද රිදි වලං ද මෙකී තානාන්තර ලැබෙමින් දඹඅට තොටමුනේට වෙලදාමට යනවාට එනවාට තීරුව සඟං මුද්දර මිල නැති සැටියට මහ වාසලින් පනිවුඩ උනායෑ
>
> (ධර්මබන්දු 1962:99 - මුක්කර හටන, Raghawan 1961: 176)

කරාව කුලයේ අවමංගල්‍ය උත්සව තුල සම්ප්‍රදායිකව භාවිතා කෙරමින් පවතින සංකේතාවලිය අතරද මකර කොඩිය පවතින බවත්, එකී සංකේතාවලිය සමඟ රැගෙන යන තවත් ධජයක ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු රජු විසින් මෙම සංකේතාවලිය ප්‍රදානය කල බව සඳහන් බවත් පෙරදී දක්වා ඇත.මෙම කාරණා මත පැහැදිලි වන්නේ මකරා සිය කුලයේ සංකේත අතර ප්‍රමුඛත්වයකින් කරාව කුලය සලකන බවයි. මකරා ස්වභාවික සත්වයින් කිහිප දෙනෙකුගේ ලක්ෂණ කැටිකර ගත් මනඃකල්පිත සතකු වන අතර මෙවැනි සංයුක්ත සත්වයින් පැරණි සංස්කෘතියේ අංගයක් විය. එසේම එය බලය පිළිබඳ සංකේතයක්ද වේ. රඝවාන් (1961: 170) දක්වන්නේ මකරා - පෘතුවිය, ජලය, අග්නි, වාතය යන මූලිකාංග පිළිබඳ සංකේතාත්මක ඉදිරිපත් කිරීමක් බවයි.

අම්බලන්ගොඩ නගර සභාවේ ලාංඡනය කලාශූරී දිවංගත ජුවන්වඩු ආරියපාලද සිල්වා විජේ සූරියගේ (ආරියපාල ගුරුන්නාන්සේගේ) අදහසකි (සිල්වා 2000:79). අම්බලන්ගොඩ නගර සභා ධජය නිර්මාණය කිරීමේ කමිටුව සී. ද ඇස්. කුලතිලක, බර්නාඩ් ලොකුගේ, බන්දුල ප්‍රනාන්දු යන මහතුන්ගෙන් සමන්විත විය (සිල්වා 2000:80). මොවුන් ජාතික මට්ටමින් ප්‍රකට පුද්ගලයන් වේ. සී. ද ඇස්. කුලතිලක දේශීය සංගීතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයන්හි නියැලී සුප්‍රකට පුද්ගලයෙකි. බර්නාඩ් ලොකුගේද ප්‍රකට චිත්‍ර ශිල්පියෙකි. ආරියපාල ගුරුන්නාන්සේ කෝලම්, නර්තනය, වෙස් මුහුණු කලාව පිළිබඳ කීර්තිමත් කලාකරුවෙකි. මෙම පුද්ගලයන් ඉතා සවිඥානික ලෙස තම කුලය නියෝජනය සඳහා නිල ලාංඡන තුල කුල සංකේත හසුරුවා ඇති බව පැහැදිලිය.

> ලාංඡනයේ මකරා යොදා ගැනීමට හේතුව එය කරාව කුලයේ කොඩියේ පැවති ලාංඡනය වීම නිසා යයි ආරියපාල මහතා පවසයි.
>
> (සිල්වා 2000:79)

මෙම සවිඥානික බව ඉහත පුද්ගලයන්ට පමණක් හුදකලාවූ ප්‍රපංචයක් යයි සිතිය නොහැක. එය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ නියෝජිතයන් ඇතුළු කුලවාදී ප්‍රභූන් සමස්තයකගේ කුලවාදී මනෝ භාවයේ ප්‍රකාශනයක් ලෙස හැඳිනගැනීම වඩා සාධාරණ වේ. මන්ද නගර සභා අනන්‍යතාවට මෙම සන්නම් යෝග්‍ය නොවේ නම් ඒ පිළිබඳ විවේචන හා විරෝධතා එල්ලවිය යුතුව පැවති බැවිනි.

නමුත් එවැනි විරෝධතා හා විවේචන පිලිබඳව අසන්නට නොලැබෙන අතර මෙම නිල ලාංඡනය හා ධජය නගර සභා සන්නම් ලෙස දීර්ඝ කාලයක් පැවතෙමින් තිබේ.

ජාතියක් විසින් ශාස්ත්‍රීය පසුතලයක් සහිත පුද්ගලයන් ලෙස හැඳිනගන්නා කමිටුවක් තම ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ නිල සංකේත, කුල සංකේත ඔස්සේ සංරචනය කර තිබේ.

> නගරසභා ධජයේ මධ්‍යයේ ඇති මකරාගෙන් කෞරව වංශයද, නිල් පැහැයෙන් කරදිය වලල්ලද (මුහුද) ,ඒ වටා ඇති කහ පැහැති රේඛාවෙන් තේජසද සංකේතවත් කෙරේ. ධජයේ සුදු පැහැයෙන් දැහැමි බව (නිර්මල බව) අදහස් කෙරේ
>
> (සිල්වා 2000:80).

මේ අනුව බලපිටිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ නිල සන්නම් තුලදී මෙන්, අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ නිල සන්නම් තුලින්ද කුල ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පිලිබඳ අදහස සන්නිවේදනයට උත්සහ ගෙන ඇති බව පෙනේ. කෝලම් වෙස් මුහුණු නර්තන රූකඩ ආදී අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ අනන්‍යතාව ප්‍රකාශයට පත් කල හැකි දෙස් විදෙස් ප්‍රකට විශිෂ්ට අංග රැසක් එය සතුව පවතී. විවිධ පර්යේෂකයන්ගේ අධ්‍යයනයන් ඔස්සේ මේ පිලිබඳ සුවිසල් සාහිත්‍යයක් ගොඩ නැගී පැවතිම එම විශිෂ්ඨත්වයට සාක්ෂියකි. නමුත් මෙකී සියලු අංගයන් නිශේධනය කරමින් අම්බලන්ගොඩ නගර සභාවේ අනන්‍යතාව ඉදිරිපත් කිරිමට ප්‍රමුඛතම හා යෝග්‍යතම අංගය ලෙස කුල සංකේතයක් ඉදිරිපත්ව ඇත.

නිගමන

පරිපාලන දේහයන් ඔවුන්ගේ ස්ව-අනන්‍යතාව ගොඩ නගණු ලබන්නේ ඔවුන්ගේ සංවිධාන ව්‍යුහය හා ඔවුන් නායකත්වය දෙන මිනිසුන්ගේ පෞර්ෂත්වය මත පදනම්වයි යනුවෙන් Allison (1971) උපුටා දක්වමින් Shuffield (2002) විසින් සිදුකරණ සඳහන ඔහු විසින් අධ්‍යනය කරනු ලබන අමරිකානු පසුතලයට පමණක් නොව ලාංකීය පරිසරය සම්බන්ධයෙන්ද සාධාරණ වන බව පෙනේ. අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ ප්‍රමුඛ කුලය ලෙස කරාව කුලයද, බලපිටිය ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ ප්‍රමුඛ කුලය ලෙස සළාගම කුලයද ස්ව කුල කණ්ඩායම වෙත ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකය තුල ඇති බලය හා ආධිපත්‍ය ප්‍රකාශ කිරීමේ දෘෂ්‍යමය සකේතයක් ලෙස පාලන ඒකකයන්ගේ නිල සන්නම් තුලට කුල සංකේත ඇතුලත් කර ඇත. වඩාත් පැහැදිලිව කියනවා නම් මෙම නිල සන්නම් තුල ඇති ප්‍රධානතම සංරචකයන් වන්නේ කුල සංකේතයන්ය. මෙම කුල සංකේතවල සංකේතාත්මක භාවිතය කුලය නියෝජනය කරනවාත් සමඟම කුල මහේෂාඛ්‍යත්වයද නියෝජනය කරයි. ඒවා කුල කථකයින් විසින් කුල සංකේත මත තබන ලද ආඛ්‍යානයන් වන අතර එම ආඛ්‍යානයන් බිහිවන්නේ කුල කණ්ඩායම් අතර, විශේෂයෙන්ම ගොවිගම කුලය අභිබවා කරාව, සලාගම හා දුරාව කුල අධිරාජ්‍යවාදී සමය තුල ඉහළට එසවීගැනීමත් සමඟිණි. ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයක නිල සන්නම යනු ප්‍රාදේශීය පාලන ඒකකයේ දෘෂ්‍ය පරිසරය සිසාරා ස්ථාපනය වන, නිරන්තර ඇස ගැටෙන, ඒ හේතුවෙන් මිනිස් මනස තුලට නිරායාසයෙන් කාවදින යමක් වේ. මෙම සන්නම් ඔස්සේ දෘෂ්‍ය පරිසරය තුල කුල මහේෂාඛ්‍යත්වයේ ආඛ්‍යානයන්ද, කුල ආධිපත්‍යයේ ආඛ්‍යානයන්ද ස්ථාපිත කර ඇත.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ - ඉංග්‍රීසි

Bottermore, T.B (1962). Sociology- A guide to Problems and Literature. London: George Allen and Unwin Ltd.

Dube, S.C (1955). India Village. London: Routlege and Kegan Paul Ltd.

Jayawardena, Kumari (2001). Nobodies to Somebodies- The Rise of the Colonial Bourgeoisie in Sri Lanka. New Delhi: Leftword Books.

Jiggins, Janice (1979). Caste and Family in the Politics of the Sinhala 1947-1976. Colombo: K.V.G De Silva and Sons Colombo Ltd.

Masani, R.P (1951). "Caste and the Structure of Society" in G.T Garratt (ed :) The Legacy of India. London: Oxford University Press.

Perera, E.W (1916). Sinhalese Banners and Standards, Memories of the Colombo Museum, Series A.No.2.Government Printer.

Persell, Caroline Hodges (1984). Understanding Society- An Introduction to Sociology. New York: Happer and Row Publishers.

Raghavan, M.D (1961). The Karava of Ceylon- Society and Culture. Colombo: K.V.G De Silva and Sons.

Robbens, G.F (1979). Patterns of Behaviour. London: Edward Arnold

Roberts, Michael (1979)."Elite Formation and Elites; 1832-1931" in Michael Roberts (ed :) Collective Identities Nationalism and Protest in Modern Sri Lanka. No Place: No Publisher

Roberts, Michael (1982). Caste Conflict and Elite Formation- The Rise of Karava Elite in Sri Lanka 1500-1931. Cambridge: Cambridge University Press.

Ryan, Brace (1953). Cast in Modern Ceylon: the Sinhala System in Transition. New Jersey. Rutgers University Press.

Vitharana, V (1993). Sun and Moon in Sinhala Culture. Colombo. Educational Publications Department.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ - සිංහල

අමරසේකර, දයා (1984) . සමාජ විද්‍යාවේ මූලික සංකල්ප . බොරලැස්ගමුව ෘ ආරිය ප්‍රකාශකයෝ

අමරසේකර, දයා(1992) . 1993 . ඉන්දියානු කුල ක්‍රමයේ වෙනස්වීම පිලිබඳ විමසුමක් . සමාජ විමසුම, අංක 08

අමරසේකර, දයා(1994) . සමාජ විද්‍යාවේ සිද්ධාන්ත හා විධික්‍රම . වරකපොළ ෘ ආරිය ප්‍රකාශකයෝ

අමරසේකර, දයා (1996) . ශ්‍රී ලංකා සමාජය - සමාජ විද්‍යාත්මක විමසුමක් . වරකපොළ ෘ ආරිය ප්‍රකාශකයෝ

අමරසිංහ, සරත් සහ තවත් අය (2001) . සමාජ විද්‍යාව පිලිබඳ ශබ්ද කෝෂය . මුල්ලේරියාව ෘ විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය

අමරතුංග, ගීතානි (2003) . ශ්‍රි ලංකාවේ සම්ප්‍රදායික ගැමි සමාජය වෙනස්විම. සමාජ සමික්ෂා , තෙවැනි කලාපය

අතුකෝරාල, කරුණාතිස්ස(1992/93) . ශ්‍රී ලංකාවේ වෙනස් වන ගම සහ එහි යථාර්තය පිලිබඳ විවරණයක්. සමාජ විමසුම , අංක 08

ධර්මබන්දු, ටී. ඇස්(1962) . කෞරව වංශ කතාව . ප්‍රකාශිත ස්ථානයක් රහිතයි ෘ ප්‍රකාශකයෙක් රහිතයි

ධීරානන්ද, හඟුරන්කෙත(2002) . රාජ්‍යය හා රාජ්‍යත්වයේ වර්ධනයඃ පූර්ව රාජ්‍යය අවධියේ ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති දේශපාලනික පසුබිම පිලිබඳ ඓතිහාසික විමසුමක්.දයා අමරසේකර හා රෝහිත දිසානායක විසින් සංස්කරණය කරන ලද ඉඳුවර - පර්යේක්ෂණාත්මක ලේඛන සංග්‍රහය - ඉතිහාසය . වරකපොල ඃ ආරිය ප්‍රකාශකයෝ

දිසානායක, උබේසේකර(2003). නුවර කලාවියේ පුරාණ ගම . සමාජ සමික්ෂා , තෙවන කලාපය

ගුණසේකර, සුවිනීතා(1982).සමාජ විද්‍යාව . කොළඹ ඃ සී/ස ඇම් ඩි ගුණසේන සහ සමාගම

ගුණවර්ධන, කේ. ඩබ් (1997). 16 වන සියවසේ සිට 19 වන සියවසේ අවසානය දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකය හා සමාජය . ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය - තුන් වන කොටස . අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව.

ගුණවර්ධන, රණවීර (1993). සිවුර හා නගුල . කොළඹ . සමාජ විද්‍යාඥයන්ගේ සංගමය

හේමන්ත කුමාර, එන් .වී. ජී. එ(1997). සමාජ විද්‍යාව හා මානව විද්‍යා ප්‍රවේශය . කොළඹඃ ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ

අයිවන්, වික්ටර් (1999) . ශ්‍රී ලංකාවේ නූතන කැරලිකරුවාගේ සමාජ පසුබිම . නුගේගොඩ ඃ දූර්ගා ප්‍රකාශකයෝ

ජයවර්ධන, කුමාරි(2002) . "පවත් නොදැන බමන මතින් - නටත් දූගියො සුරා මතින් ඃ අරක්කු වෙළඳාමෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ ධනපති පංතිය ගොඩනැගුනු අන්දම" . ප්‍රවාද ,අංක 21

කරුණතිලක, කේ (1991) . සමාජ විද්‍යා න්‍යාය . කඩවත ඃ මාලිංග ප්‍රකාශකයෝ

කරුණාතිලක, පී. වී. බී (1990 – 91) . පැරණි ලංකාවේ කුල හා සමාජ ප්‍රභේද . සමාජ විමසුම , අංක 07

කරුණාමුණි, සච්ලියස්(2001) . සලාගම බ්‍රහ්මණ වංශය . ශ්‍රී ලංකාවේ කුල සංයුතිය - ආචාර්ය මිරන්ඩෝ ඔබේසේකර අභිනන්දන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය . ප්‍රකාශිත ස්ථානයක් රහිතයි ඃ සිංහල සංස්කෘතික සංවිධානය

කරුණානන්ද, උක්කුබණ්ඩා(1995). නුවර කලාවියේ සමාජ සම්බන්ධතා 1815 - 1900. කැළණිය ඃ කර්තෘ ප්‍රකාශන

කුමාරස්වාමි, ආනන්ද (පරිවර්තනය එච් එම් සෝමරත්න)(1962) . මධ්‍ය කාලීන සිංහල කලා . කොළඹ ඃ ලංකා ආණ්ඩුවේ මුද්‍රණාලය

කුමාරතුංග ඩී. ජී(1997) . ශ්‍රී ලංකාවට ආර්යයන්ගේ පැමිණීම හා ජනාවාස ව්‍යාප්තිය . ඩී ජී කුමාරතුංග විසින් සංස්කරණය කරන ලද ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය ස - ආරම්භයේ සිට කෝට්ටේ යුගය දක්වා . කඩවත ඃ අභය මුද්‍රන ශිල්පියෝ

කුමාරතුංග, ඩී. ජී (1997) . ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය සකස්වීම කෙරෙහි භූගෝලීය සාධකයන්ගේ බලපෑම . ඩී ජී කුමාරතුංග විසින් සංස්කරණය කරන ලද ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය - ආරම්භයේ සිට කෝට්ටේ යුගය දක්වා . කඩවත ඃ අභය මුද්‍රන ශිල්පියෝ

මෙන්ඩිස් . ජී. සී (අනුවාදක නීල් ශ්‍රී විජේසිංහ)(1966) . ලංකා ඉතිහාසයේ ගැටලු . කොළඹ ඃ ලංකා ඇපොතිකරීස් සමාගම

මෝර්, මික්(1998) . වර්ග (වාද) ය, කුල (භේද) ය සහ ධනේශ්වරයේ සුජාත භාවය . ශ්‍රී ලංකාවේ පනස් වසරක නිදහස . මහරගමඃ රාවය ප්‍රකාශන

නාහිත, මහ පුලියන්කුලමේ(1998) . සමාජ විද්‍යාවේ මූලිකාංග . කුලියාපිටිය ඃ කර්තෘ ප්‍රකාශන

නීති නිඝණ්ඩුව(1998) . හරිස්චන්ද්‍ර විජයතුංග සංස්කරණය කොළඹ ඃ එස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයො

ඔබේසේකර, තිලක් ආර්. මිරන්ඩෝ (2004) . කන්ද උඩරට සමාජ සංවිධානය සහ ප්‍රභූවරු . ජා ඇලඃ සමන්ති ප්‍රකාශකයෝ

ඔෂාම්, ඒ. එල්(1965) . අසිරිමත් ඉන්දියාව . කොළඹඃ රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රකාශන අංශය

පරණවිතාන, සෙනරත් (1964) . ආර්යය ජනාවාසථ සිංහලයෝ . හේම් චන්ද්‍රරාය ප්‍රධාන සංස්කාරක වූ ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ ලංකා ඉතිහාසයජ් කැළණියඃ විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ මුද්‍රණාලය

පරණවිතාන, ඇස් (2004) . ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්යය ජනාවාස හා ආදී පාලකයෝ . ඇස් . බී හෙට්ටිආරච්චි පරිවර්තන සංස්කාරක ලෙස ක්‍රියා කල සී . ඩබ්ලිව් . නිකෙලස් හා ඇස් . පරණවිතාන රචනා කල සංක්ෂිත ලංකා ඉතිහාසයක් ග නුගේගොඩ ඃ සමන් ප්‍රකාශකයෝ

පෙරේරා, ජයන්ත(1986) . සමාජ විද්‍යා ප්‍රවේශය . කොළඹ ඃ ශ්‍රී ලංකා පදනම් ආයතනය

පෙරේරා, ටෙනිසන්(1986) . ඉන්දීය කුල ක්‍රමය පිලිබඳ විග්‍රහයක් ග සමාජ විමසුම, අංක 04

පෙරේරා, ටෙනිසන් බී. ඒ (1993) . මානව විද්‍යා හා සමාජ විද්‍යා ප්‍රවේශය ග කොළඹ 10ඃ එස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ

පීරිස්, රැල්ෆ් (2005) . සිංහල සමාජ සංවිධානය . බොරලැස්ගමුව ඃ සී/ස (පෞද්ගලික) විසිදුනු ප්‍රකාශකයෝ

ප්‍රනාන්දු, ශිරෝමාල් (2001) . කෞරව ක්ෂත්‍රීය වංශය. ශ්‍රී ලංකාවේ කුල සංයුතිය - ආචාර්ය මිරැන්ඩෝ ඔබේසේකර අභිනන්දන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය. ප්‍රකාශිත ස්ථානයක් රහිතයි ඃ සිංහල සංස්කෘතික සංවිධානය

රාජපක්ෂ, චන්ද්‍රසිරි (1998). කුඩාකන්ඩායම් සන්නිවේදනය (රොඩී කුලය ආශ්‍රිත පර්යේෂණයකි) . කොළඹ ඃකර්තෘ ප්‍රකාශන

රත්න සභාපති, ඇම් සහ B.A Hons(1963) . ලංකා හා ඉන්දියානු ඉතිහාසය - ආදි යුගයේ සිට ක්‍රි.ව 1505 දක්වා . කොළඹ ඃ ඇම්. ඞී ගුණසේන සහ සමාගම

රත්නායක, අබේ (1999) . සමාජ මානව විද්‍යා න්‍යාය . පේරාදෙනිය ඃ කර්තෘ ප්‍රකාශන

සරත්, ලයනල් (1989) . සිංහල ජාතික චින්තනයේ මූලාරම්භය . කොළඹ ඃ ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ

සේනානායක , පියතිස්ස (2002) . ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රාග් පූර්ව ඓතිහාසික යුගයන්හි ඉතිහාසය. දයා අමරසේකර හා රෝහිත දිසානායක සංස්කරණය කරන ලද ඉඳුවර - පර්යේෂණාත්මක ලේඛන සංග්‍රහය - ඉතිහාසය . වරකපොල ඃ ආරිය ප්‍රකාශකයෝ

සිල්වා, කාලිංග ටියුඩර්(1990 - 1991) . කුල ක්‍රමය ගැන මූලික හැඳින්වීමක්. සමාජ විමසුම, අංක 07

සිල්වා, කාලිංග ටියුඩර්(1997). කුලය පංතිය හා වෙනස්වන ලංකා සමාජය . මහනුවරඃ ප්‍රජා අධ්‍යයන කවය

සිල්වා,කාලිංග ටියුඩර්(2005) . කුලය පංතිය හා ලංකාවේ සමාජ ගැටුම් . බොරලැස්ගමුව ඃ සී/ස විසිදුනු ප්‍රකාශකයෝ

සිල්වා, ජිනේන්ද්‍රවංශ ද (2000) . අම්බලන්ගොඩ පුරාණය . අම්බලන්ගොඩ ඃ අම්බලන්ගොඩ නගර සභාව

සිල්වා, එම්. යූ ද (1997) . පෘතුගීසීන් යටතේ ලංකාවේ මුහුදුබඩ ප්‍රදේශ . ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය - තුන් වන කොටස . බත්තරමුල්ල ඃ අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

සිල්වා, ඇම්. යූ ද (1998) . ශ්‍රී ලංකාවේ කුල වැඩවසම් ක්‍රමය . නාවල ඃ කර්තෘ ප්‍රකාශන

සොයිසා, ජී . එම් ද (1990) . නව මහාවංශය හෙවත් සිංහල ආර්යයයෝ . ප්‍රකාශිත ස්ථානයක් රහිතයි. ප්‍රකාශකයෙක් රහිතයි

සුභාෂිණී , ටී. එම්. ධම්මිකා (2002) . රොඩී ජන සමාජය . කැලණිය ඃ කර්තෘ ප්‍රකාශන

ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය - පලවන කොටස(1994) . බත්තරමුල්ල ඃ අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය - දෙවන කොටස(1995) . බත්තරමුල්ල ඃ අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය - තුන් වන කොටස(1997) . බත්තරමුල්ල ඃ අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

ශ්‍රී ලංකාවේ කුල සංයුතිය - ආචාර්යය මිරැන්ඩෝ ඔබේසේකර අභිනන්දන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය(2001) . ප්‍රකාශිත ස්ථානයක් රහිතයි ග සිංහල සංස්කෘතික සංවිධානය

තම්බයියා, එස් . ජේ (1987). " ප්‍රාග් ඓතිහාසිකයේ පූර්ව සත්‍යයන්. යාත්‍රා ග කලාප 01

උයන්ගොඩ, ජයදේව(2000). ගේ ඇතුලේ මැද මිදුලේ ඊ කුලය , සාධාරනත්වය සහ සමානත්වය පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන කතිකාව ග ප්‍රවාද ල අංක 16

වැලිතොට(1971). බළපිටිය ග බළපිටිය තරුණ බෞද්ධ සමිතියේ ප්‍රකාශනයකි

වෙනත් මූලාශ්‍ර

http://www.defonseka.com

බළපිටිය ජාතික වීර සමරු සංවිධානය මගින් 1992.02.15 දින පැවැත්වූ බළපිටිය ජාතික වීර සමරු උළෙල වෙනුවෙන් නිකුත් කල මුද්‍රිත ප්‍රකාශනය.

2005 ඡන්ද හිමි නාම ලේඛන - මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුව.

මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මැතිවරණ වාර්තා.

ඩබ්.එස් ද සොයිසා සහ එඩ්මන්ඩ් අක්කරවත්ත විසින් 1951.05.21 දාතමින් කැලණියේ දී පිටපත්කොට බෙදාහරින ලද සලාගම කොඩිය (බලපිටියේ පතිරත්න ද සිල්වා මහතා සතුව පවතින පිටපත).

ආඛ්‍යාන **narrations**

open access, refereed journal

ISSN 2478-0642

Volume 02 | Issue 01 | January – June 2017